

CXLIV.

Forslag til Lov

om

midlertidig Tillægsafgift paa Vin.

(Fremsat i Folketinget den 4. September 1917 af Finansminister *Brandes*.)

§ 1.

Af alle Beholdninger af Vin, hvorved i denne Lov forstaas de under Toldlovens Løbe-Nr. 18—19 hørende Varer (med Undtagelse af Limonade, flydende Frugtsaft, Most og lignende Varer uden Tilsætning af Spiritus eller Sukker eller med ikke større Tilsætning deraf end fornødent til Bevaringen), der den 1. September 1917 ved Døgnets Begyndelse fandtes her i Landet, og som indtil nærværende Lovs Ikrafttræden omfattedes af Forbudet i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. August d. A. om midlertidige Bestemmelser vedrørende Beholdningerne af Vin, skal de, som paa nærværende Lovs Ikrafttrædelsesdag er Ejere eller for udenlandsk Regning Besiddere af disse Beholdninger, eventuelt de, der med Finansministerens Tilladelse fra den hidtidige Ejer faar overført saadanne Beholdninger til deres Lager, til Statskassen svare en Tillægsafgift lig Detailprisen for de paagældende Varer paa Optællingsdagen ved Salg fra Handlende til Forbruger.

§ 2.

Ved Beregningen af Tillægsafgiften efter § 1 vil de Detailpriser, som er opgivne i de i Henhold til Indenrigsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse fremsendte Indberetninger, kunne benyttes som vejledende. I øvrigt fastsættes de Detailpriser, der skal lægges til Grund ved Afgiftsberegningen, endeligt af Finansministeren efter forud indhentet Betænkning hos det ved kongelig Anordning af 17. Marts d. A., jfr. Lov af s. D. om Tillægsafgift paa Spiritus, nedsatte Vurderingsnævn.

For Varer, der ikke kan sælges til Forbrug i den foreliggende Tilstand, fastsættes Prisen ligeledes af Finansministeren efter Betænkning fra Nævnet.

For Nævnet kan Finansministeren ogsaa forelægge andre Spørgsmaal vedrørende Lovens Udførelse.

Finansministerens Afgørelse kan ikke gøres til Genstand for Rettergang.

Ejere eller Besiddere af de af Lovén omfattede Beholdninger af Vin er pligtige til under Opgørelsen og Udregningen at give Toldvæsenets Tjenestemænd Adgang til Eftersyn af deres Forretningsbøger, Korrespondance o. s. v. Tjenestemændene er under Ansvar efter Straffelovens § 139 forpligtede til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de saaledes er blevet vidende om.